

Мерсел БИЉАЛИ

„
*Golemi rabot i
za mali lu/e*
„

„

Во светот постојат голем број секти, кои во своите верувања многу повеќе го преферираат ѓаволот отколку Севишниот. Своите верувања тие ги базираат врз бројни "аргументи", со кои настојуваат да докажат дека во однос на обичните луѓе Севишниот Бог е премногу садист. Дека Господ меѓу луѓето создал ненормално големи разлики и неправди. Дека некому му дал толку големо богатство што не знае што да прави со него, а истовремено други живеат во страшна сиромаштија и беда. Дека некому му дал премногу среќа, а многумина ги казнил со големи несреќи; за некого бил многу дарешлив, а за други премногу шкрт.

Едни многу страдаат од разновидни несреќи (неизлечлива болест на неделжни деца), а на некој друг апсолутно ништо не му недостасува. И така овие секти исклучително силно се

НАШИТЕ ПРАТЕНИЦИ ГИ ЗАГРОЗУВААТ ЕВРОАТЛАНТСКИТЕ ИНТЕГРАЦИИ, ГИ ДЕСТИМУЛИРААТ СТРАНСКИТЕ И ВНАТРЕШНИТЕ ИНВЕСТИТОРИ, ЈА ПОТТИКНУВААТ СИРОМАШТИЈАТА. ЗАРЕМ ЗА ОВА ДОБИЛЕ МАНДАТ ОД ГРАЃАНИТЕ? НЕЗАМИСЛИВО Е ОД ВАКВА КАДРОВСКА СТРУКТУРА ДА СЕ ОЧЕКУВААТ ПОЛИТИЧКИТЕ ДОБЛЕСТИ ОДГОВОРНОСТ, СОВЕСНОСТ, КРЕАТИВНОСТ, ПРОДУКТИВНОСТ... ПОСТОИ ИМПЕРАТИВНА ПОТРЕБА ЗА НОВА ГЕНЕРАЦИЈА ПОЛИТИЧКИ ВОДАЧИ И ЕЛИТИ, КОИ СО СВОЈОТ ПОИНАКОВ МЕНТАЛЕН СКЛОП, РАЗМИСЛУВАЊЕ И ДЕЈСТВУВАЊЕ ЌЕ БИДАТ ИСТЕРУВАЧИ НА ЃАВОЛИТЕ ВО НАШАТА ПОЛИТИКА.

убедени дека пеколниот хаос е многу покарактеристичен за Севишниот отколку за нивниот идол - ѓаволот. Поради тоа, припадниците и следбениците на овие секти сметаат дека е пооправдано да се приклучуваат кон таборот на ѓаволот отколку кон Севишниот. Ѓаволот им е поблизок во нивната идеологија за праведност, за рамноправност, за вистина, за положба итн.

Во ритуалите кои ги организираат кај ѓаволот тие носат иста облека, јадат исти јадења, играат ист танц, имаат рамноправен третман во сите домени. Самиот ѓавол нормално, како исклучок, е во повисок ранг, но тој сепак е водач. Ритуалот се одвива според стриктни правила сè до кулминацијата и општата екстаза - чинот кога ќе се појави самиот ѓавол.

ТАКВИОТ ТАНЦ ВЕЌЕ НИКОЈ НЕ СМЕЕ ДА ГО НАПУШТИ, ЗАШТО ПРАВИЛАТА НА РИТУАЛИТЕ ГИ ОДРЕДУВА ЛИЧНО "ЦРНИОТ ЃАВОЛ".

Но, прашање на време е кога таа нивна голема "правдина" ќе се прикаже во вистинската слика. Или, пак, кога таквата "моќ" ќе излезе од контрола и ќе уништи сè пред себе, зашто овие ритуали имаат ѓаволска изворна содржина. Тогаш таквиот танц веќе никој не смее да го напушти, зашто правилата на ритуалите ги одредува лично "црниот ѓавол". Па, на крај учесниците на ѓаволскиот танц, како и самиот ѓавол, завршуваат со колективен кошмар.

Тепачката меѓу пратениците, која неодамна се случи во просториите на нашиот законодавен дом, покажа многу што за нашата политичка реалност. Покажа дека подолго време во овој дом - Собранието, кој е измислен со цел да се слушне гласот на граѓаните, важат пра-

ТАНЦО

ТЕПАЧКАТА МЕЃУ ПРАТЕНИЦИТЕ, КОЈА НЕОДАМНА СЕ СЛУЧИ ВО ПРОСТОРИИТЕ НА НАШИОТ ЗАКОНОДАВЕН ДОМ, ПОКАЖА МНОГУ ШТО ЗА НАШАТА ПОЛИТИЧКА РЕАЛНОСТ. ПОКАЖА ДЕКА ПОДОЛГО ВРЕМЕ ВО ОВОЈ ДОМ - СОБРАНИЕТО, КОЈ Е ИЗМИСЛЕН СО ЦЕЛ ДА СЕ СЛУШНЕ ГЛАСОТ НА ГРАЃАНИТЕ, ВАЖАТ ПРАВИЛАТА И РИТУАЛИТЕ НА ЛУЦИФЕР.

вилата и ритуалите на Луцифер. Тука Севишниот Господ е како празен синоним и чиста форма во зборовите на пратениците, додека кај нивните конкретни дела тешко дека ќе можете да видите

нешто што се разликува од логиката на црниот ѓавол. Оттука оправдано е тоа што пратениците толку жестоко се караат и се тепаат околу изборната регулатива, бидејќи за нив тоа претставува

Т НА ЃАВОЛОТ

правила на ритуали кај танцот со Сатаната.

Реално, нема посоодветна слика со која може да ни се објасни, ниту да ни се одговори на прашањето кои сме, какви сме и за што нè бива. Во овој законодавен дом единствено нешто што перфектно функционира е племенската идеологија. Затоа што идеологијата на чесното застапување на интересите на граѓаните примарно мора да се фокусира во некаква вистина, а до неа се доаѓа

стимулираат странските и внатрешните инвеститори, ја поттикнуваат сиромаштијата. Зарем за такви работи овие пратеници добиле мандат од граѓаните? Одделни партии, од нивното доаѓање на политичката сцена, главно, нудат кадри од таков калибар, односно такви какви што се познаваат по тоа што имаат сериозни проблеми со основните познавања на азбуката. Речиси е незамисливо од таква кадровска структура да се очекуваат политички доблести, како што се, одговорноста, совесноста, а да не зборуваме за креативност и за продуктивност.

Дефинитивно, на сите им е јасно дека кај нас постои императивна потреба за нова генерација политички водачи и елити, кои со поинаков ментален склоп, размислување и дејствување ќе бидат истерувачи на ѓаволите во нашата политика. Сега кога се разговара за изборната регулатива централно прашање не треба да биде тоа дали помалите етнички заедници треба или не треба да имаат свои места во Собранието, туку тоа што треба да избираме изборен модел за да им се овозможи на гласачите да вршат природна селекција на оние кои ќе ги застапуваат. Тоа го овозможуваат некои подмодел во рамките на пропорционалниот модел, кои на гласачот му овозможуваат не само да гласа за политичка партија, туку и да врши сопствена селекција и рангирање на предложените кандидати од листата (преференцијалниот подмодел кај отворената листа).

Тој дури може да состави и сопствена ранг листа во рамките на предложената

ПРИПАДНИЦИТЕ И СЛЕДБЕНИЦИТЕ НА ОВИЕ СЕКТИ СМЕААТ ДЕКА Е ПООПРАВДАНО ДА СЕ ПРИКЛОНУВААТ КОН ТАБОРОТ НА ЃАВОЛОТ ОТКОЛКУ КОН СЕВИШНИОТ. ЃАВОЛОТ ИМ Е ПОБЛИЗОК ВО НИВНАТА ИДЕОЛОГИЈА ЗА ПРАВЕДНОСТ, ЗА РАМНОПРАВНОСТ, ЗА ВИСТИНА, ЗА ПОЛОЖБА ИТН.

преку одреден број постапки и содржини. Таа идеологија ги поседува механизмите за препознавање на лошото и на доброто, на чесното и на нечесното, на позитивното и на негативното. Таа треба да биде сила на вистината, а не на лагата.

Тука треба да бидат заштитени интересите на граѓаните, а не исклучително сопствените. Напротив, во нашето Собрание, во односите меѓу власта и опозицијата доминира свеста на бескрупулозност и непресметливост, дефинирана како идеологија на личните и на групните суети, инаети и материјални интереси, реализирани преку ритуалот на личната и на групната омраза. А како поинаку, кога со нивните постапки нашите пратеници директно ги загрозуваат евроатлантските интеграции, ги де-

листа. Така што е можно да се случи некој од кандидатите кои партијата ги предложила горерангирано да падне многу подолу и обратно.

Потребно е мобилизирање на јавноста, првенствено од страна на медиумите, аналитичарите, интелектуалците и експертите за да се надмине постојната дефетистичка, депресивна и непродуктивна состојба. Не е сè безизлезно. И дека гласачот со сопствениот глас може многу повеќе да ги каналира процесите. Може многу повеќе да влијае врз конструктот и функционирањето на државните и на јавните институции. Потребно е граѓаниот да се факторизира за да може да го заземе местото кое му припаѓа по сите мерила и по секоја логика. Но, за ова е потребно колективно мобилизирање во име на иднината.

